

Arrest

nr. 104 518 van 6 juni 2013
in de zaak RvV X en X/ II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2013 en 1 maart 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gelet op de beschikking van 5 april 2013 waarbij de beschikking van 22 maart 2013 werd ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SANSEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C. FRERE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Aangaande M. I., verzoeker

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Grozny (Tsjetsjenië). In 2003 gaf u gedurende enkele dagen onderdak aan A.(...), een gewonde rebel die u ontmoet had in Grozny. De ochtend na zijn vertrek vielen gemaskerde mannen bij u binnen. U werd gedurende twee weken vastgehouden op een onbekende plaats. Uw been werd gebroken tijdens deze aanhouding. U werd uiteindelijk door uw familie vrijgekocht. In 2012 kwam u A.(...) opnieuw tegen in de stad. Jullie wisselden telefoonnummers uit. Enkele dagen later werd u in de stad Grozny gearresteerd door gemaskerde mannen in militair uniform. U werd naar een onbekende plaats gebracht waar u 4-5 dagen werd vastgehouden, ondervraagd en mishandeld. Uw neef, die kennissen had bij de Kadyrovtsi, slaagde erin u vrij te kopen. Er werd u echter nog 10000 dollar extra gevraagd bij uw vrijlating, die u later nog moest betalen. Uw neef bracht u naar een appartement van een kennis in Grozny, waar u twee dagen verbleef. Daarna ging u naar huis, waar u zich omkleedde, uw spullen pakte en na ongeveer een uur terug vertrok. U bracht enkele weken door in het Shatoisky district in de bergen. U vernam dat uw vrouw ondertussen nog bezoek kreeg van enkele gemaskerde mannen die naar u op zoek waren. Uw vrouw werd hierbij bedreigd. Op aanraden van uw neef verliet u Tsjetsjenië op 5 november 2012 samen met uw echtgenote Musitova Safiya (OV 7.609.419). U vroeg op 9 november 2012 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van een Russisch paspoort.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw individueel dossier blijkt dat u problemen kende in Tsjetsjenië omdat u in 2003 hulp bood aan een gewonde rebel, A.(...), waarmee u in 2012 opnieuw contact gehad zou hebben en telefoonnummers uitgewisseld zou hebben. U hebt echter geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk kunnen maken.

Eerst en vooral werden enkele flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen die zowel u als uw echtgenote aflegden tijdens het gehoor voor het CGVS betreffende kernelementen van uw asielrelaas, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd wordt. Zo beweerde u dat u eind augustus-begin september 2012 gearresteerd werd en dat u vier dagen lang vast zat (CGVS p.2). Uw vrouw daarentegen verklaarde niet meer zo goed te weten wanneer u juist gearresteerd werd, maar meende dat het twee of drie weken voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië was. Aangezien dat vertrek volgens haar in november 2012 plaats vond, zou de arrestatie volgens haar redenering in oktober 2012 hebben plaatsgevonden (CGVS Safiya p.2). U stelde dat u uw vrouw in grote lijnen vertelde wat er gebeurd was toen u haar na uw vrijlating in jullie huis terugzag. U zou haar verteld hebben dat u gearresteerd en mishandeld werd (CGVS p.3). Volgens de verklaringen die uw echtgenote hierover aflegde, zou u haar toen echter helemaal niets verteld hebben (CGVS Safiya p.3). Toen u gevraagd werd of jullie elkaar nog gehoord of gezien hadden tussen het moment dat u toen thuis vertrok na uw vrijlating en het moment dat jullie elkaar terugzagen op de markt in Grozny voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië, antwoordde u dat u haar 1 keer gebeld had (CGVS p.4 en p.8). Uw echtgenote

beweerde echter dat jullie elkaar niet meer gezien of gehoord hadden in deze periode. Zij ontkende dat jullie elkaar zouden gebeld hebben omdat dit niet mogelijk was; volgens haar werden de telefoongesprekken immers afgeluisterd (CGVS Safiya p.3-4). Ook toen het haar voor de derde keer gevraagd werd, hield uw vrouw vol dat jullie elkaar niet meer hadden gehoord en zei ze dat ze er zeker van was (CGVS Safiya p.4). Na confrontatie met de verklaringen die u hieromtrent had afgelegd, paste uw echtgenote haar verklaringen echter meteen aan, en zei ze plots dat u haar inderdaad 1 keer gebeld had (CGVS Safiya p.4). Toen haar erop gewezen werd dat zij net daarvoor ontkend had dat u haar gebeld had, argumenteerde ze dat u toen een ander nummer gebruikte, wat echter geenszins als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid aanvaard kan worden aangezien zij voordien nog stellig ontkend had dat u haar überhaupt gebeld zou hebben in die periode. Daarnaast werden eveneens tegenstrijdigheden vastgesteld over de inhoud van dit telefoongesprek. Zo zei u dat u haar tijdens dit gesprek gevraagd had hoe het met haar ging en dat uw vrouw toen vertelde dat zij "gasten" had gekregen (CGVS p.8). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat zij u niet verteld had wat er gebeurd was en dat zij u tijdens dit gesprek evenmin iets over gasten of bezoek had gezegd (CGVS Safiya p.4). Geconfronteerd met jullie uiteenlopende verklaringen hieromtrent, zei uw echtgenote dat ze het zich niet meer herinnerde, wat bezwaarlijk als afdoend excuus voor deze tegenstrijdigheid beschouwd kan worden.

Ook wat jullie Russische identiteitsdocumenten betreft werden ernstige incoherenties vastgesteld binnen jullie verklaringen voor het CGVS. Zo beweerde u dat u uw Russisch binnenlands paspoort op zak had toen u werd gearresteerd en dat het werd afgenomen bij uw arrestatie (CGVS p.6). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat uw Russisch binnenlands paspoort thuis lag, dat u het niet bij zich had toen u werd gearresteerd, en dat het in beslag werd genomen door de militairen die bij haar binnen vielen in de periode dat u ondergedoken zat na uw arrestatie (CGVS Safiya p. 4). Toen uw echtgenote werd gewezen op de verklaringen die u over uw paspoort had afgelegd, zei uw vrouw dat ze het niet meer wist, maar dat ze dacht dat ook uw paspoort thuis lag en dat het die dag werd meegenomen (CGVS Safiya p.6), waardoor bovenstaande tegenstrijdigheid overeind blijft staan.

Door het geheel van bovenstaande anomalieën in jullie verklaringen wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas op fundamentele wijze ondergraven en kan er, aangezien het hier essentiële elementen binnen jullie asielrelaas betreft, namelijk de recente incidenten die u ertoe aangezet zouden hebben om het land te verlaten, absoluut geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen.

Naast deze vaststellingen dient nog opgemerkt te worden dat ook de chronologie van de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden niet klopt. Zo verklaarde u dat u begin september 2012 opgepakt en vastgehouden werd gedurende vier dagen, dat u vervolgens twee dagen bij een kennis verbleef, daarna een week of twee-drie in Shatoisky district ondergedoken zat en daarna samen met uw echtgenote het land verliet. Deze chronologie in acht nemend, zou u eind september-begin oktober 2012 het land verlaten hebben. U beweerde echter dat u begin november 2012 pas uit Tsjetsjenië vertrokken was (CGVS p.4-5, verklaringen DVZ vraag 36). Op de vraag wat er dan nog gebeurd was in de maand oktober en waar u toen verbleven had, kon u niet meteen antwoorden (CGVS p.5). Ook de chronologie die uw echtgenote volgde tijdens haar verklaringen is weinig logisch. Zij verklaarde immers dat u in september 2012 gearresteerd werd en dat dit twee of drie weken voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië was (CGVS Safiya p.2-5-6). Aangezien dat vertrek volgens haar in november 2012 plaatsvond, zou de arrestatie met andere woorden in oktober 2012 hebben plaatsgevonden, wat niet strookt met uw noch met haar eigen verklaringen. Door deze vaststellingen wordt uw algehele geloofwaardigheid verder uitgehold.

Voorts werden nog enkele ongerijmdheden vastgesteld tussen de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden in de vragenlijst bij DVZ voor het CGVS en de verklaringen die u tijdens het gehoor voor het CGVS aflegde. Zo blijkt uit de verklaringen die u in de vragenlijst aflegde bij DVZ voor het CGVS dat u in 2012 werd opgepakt door de OMON (zie vragenlijst DVZ voor het CGVS vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 5.). Tijdens het gehoor voor het CGVS beweerde u echter dat u niet wist door wie u precies werd opgepakt. U kon enkel zeggen dat het om "gemaskerden" ging (CGVS p.7-8). Geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ wel degelijk verklaarde dat het OMON-medewerkers waren, zei u dat het "misschien" OMON was, maar dat u het niet meer wist want dat ze u meteen hadden uitgeschakeld en meegenomen (CGVS p.8). Daarnaast werden ook ongerijmdheden vastgesteld tussen de verklaringen van uw echtgenote tijdens het gehoor voor het CGVS en de verklaringen die zij aflegde in de vragenlijst bij DVZ voor het CGVS, en dit in verband met de inval van militairen in het huis tijdens uw afwezigheid. Uw echtgenote stelde immers in de vragenlijst van DVZ voor het CGVS dat er vijf militairen haar huis binnenkwamen (Safiya vragenlijst van DVZ voor het CGVS

vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 5.). Tijdens het gehoor voor het CGVS was zij er echter ten stelligste van overtuigd dat het om 6 militairen ging. Zij verklaarde zeker te zijn van dit aantal omdat zij ze allemaal gezien had en omdat ze naast haar liepen en overal zochten (Safiya CGVS p.7). Toen uw echtgenote geconfronteerd werd met deze ongerijmdheid, zei ze dat ze in de vragenlijst had vermeld dat het om 5 à 6 militairen ging (CGVS Safiya p.7). Nochtans werd het verslag aan haar voorgelezen en ondertekende ze dit ter goedkeuring, waardoor bovenstaande uitleg voor deze ongerijmdheid niet aanvaard kan worden.

Naast bovenstaande opmerkingen werden nog enkele weinig logische en onaannemelijke elementen vastgesteld binnen uw verklaringen die een bijkomende hypothese leggen op uw geloofwaardigheid. Zo is het eerst en vooral weinig aannemelijk dat u telefoonnummers uitwisselde in 2012 met de man van wie u wist dat hij een rebel was en omwille van wie u in 2003 reeds ernstige problemen kreeg. U beweerde immers dat u toen omwille van hem mishandeld werd en dat uw been gebroken werd tijdens uw arrestatie (CGVS p.7). Uw uitleg dat u hem in 2012 "niet kon weigeren" en dat u bovendien "niet wist" dat u problemen zou krijgen, is bovendien niet overtuigend, net omwille van het feit dat u door hem in het verleden al ernstige problemen gekend had.

Tot slot dient nog vastgesteld te worden dat u er niet in bent geslaagd uw relaas te staven met uw belangrijkste identiteitsdocument, namelijk uw Russisch binnenlands paspoort. Gezien het feit dat ook hieromtrent flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden voor het CGVS (zie boven), rijst bovendien het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over uw verblijfplaats binnen en/of buiten de Russische Federatie en een eventueel verkregen internationaal paspoort, verborgen te houden. In dit verband dient overigens nog opgemerkt te worden dat jullie ook in verband met jullie propiska- (=registratie) adres in Tsjetsjenië tegenstrijdige verklaringen aflegden, waardoor bovenstaand vermoeden betreffende het achterhouden van informatie nog versterkt wordt. Zo stelde u dat u geregistreerd stond in de Sadonskayastraat 114 in Grozny maar dat uw echtgenote haar propiska had in Gekhi-Chu in het Urus-Martanovsky district (CGVS p.2). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie beiden geregistreerd stonden in de Shefskayastraat 55 in Grozny en dat dit ook zo in jullie paspoort genoteerd stond (CGVS Safiya p.1-2). Geconfronteerd met deze anomalie in jullie verklaringen, ontkende uw echtgenote dat jullie op jullie thuisadres ingeschreven stonden en bevestigde ze nogmaals dat jullie samen op jullie propiska-adres verbleven (CGVS Safiya p.2), waardoor de tegenstrijdigheid overeind blijft staan. Daarenboven is het wel erg opmerkelijk en toevallig dat jullie, ondanks het feit dat jullie verklaarden dat alle documenten werden in beslag genomen tijdens een huiszoeking, toch nog jullie rijbewijzen en uw geboorteakte konden voorleggen. Volgens uw echtgenote lagen deze documenten bij familieleden (CGVS Safiya p.5). Ook jullie huwelijksakte werd volgens jullie meegenomen tijdens de huiszoeking. Door het niet kunnen voorleggen van dit document en omwille van de opeenvolgende tegenstrijdigheden die werden vastgesteld zowel in jullie relaas als omtrent jullie verblijfsadres in Tsjetsjenië, dient echter niet enkel getwijfeld te worden aan de juistheid van de gegevens omtrent jullie verblijf in de Russische Federatie, maar eveneens aan de geloofwaardigheid van jullie huwelijksrelatie.

Op basis van het geheel van voorgaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw asielrelaas en kan bijgevolg in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

U gaf aan dat u als gevolg van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geheugenproblemen kreeg (CGVS p.5 en 8). Er dient echter te worden opgemerkt dat u op een gedetailleerde, consistente manier verklaringen kon afleggen over het verloop van uw arrestatie in 2003 en 2012, over wanneer, hoe lang en waar u precies verbleef na uw arrestatie in 2012, over het contact dat u had met uw echtgenote, en over uw reisweg naar België (CGVS p.2 tot 8). U legde bij de Belgische asielinstanties trouwens geen enkel attest voor waaruit zou blijken dat u geheugenproblemen zou hebben (gehad). Uw echtgenote maakte bij confrontatie met tegenstrijdigheden in jullie verklaringen bovendien ook geen enkele melding van eventuele geheugenproblemen die u ondervonden zou hebben en waaraan deze tegenstrijdigheden te wijten zouden kunnen zijn. Bijgevolg kunnen bovenstaande anomalieën hier ook niet aan worden toegeschreven.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten

gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten, met name uw geboorteakte, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw echtgenote, kunnen voorgaande conclusie niet wijzigen aangezien ze louter persoonsgegevens bevatten dewelke hier niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw echtgenote, M. S.(...) (OV 7.609.419), die zich voor haar asielaanvraag op dezelfde problemen baseerde als u, werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande M. S., verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Grozny (Tsjetsjenië). U verklaarde dat u in 2009 huwde met M. I.(...) (OV 7.609.419). In 2012 werd uw man in de stad Grozny gearresteerd door gemaskerde mannen in militair uniform. Hij werd naar een onbekende plaats gebracht waar hij enkele dagen werd vastgehouden. Zijn neef, die kennissen had bij de Kadyrovtsi, slaagde erin hem vrij te kopen. Daarna kwam hij heel even naar huis, waar hij zich omkleedde, zijn spullen pakte en na ongeveer een uur terug vertrok. U weet niet waar uw man zich bevond. Ongeveer een week na zijn arrestatie kreeg u bezoek van een zestal gemaskerde en gewapende militairen. Ze doorzochten uw huis en namen al uw documenten mee. Ze eisten van u dat u zou zeggen waar uw man zich bevond. Na hun vertrek verbleef u bij uw moeder in Gekhi-Chu. Op aanraden van de neef van uw man verlieten jullie Tsjetsjenië op 5 november 2012. U ontmoette uw man op de markt in Grozny, waar uw schoonzus u heen had gebracht. U reisde van hieruit via Sleptsovsk (Ingoesjetië) richting België, waar u samen met uw echtgenoot op 9 november 2012 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van een Russisch paspoort.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit

Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, M. I.(...) (OV 7.609.419) (CGVS, p. 1 en 6, Vragenlijst DVZ, p. 4). Uit een vergelijking van jullie verklaringen op het Commissariaat-generaal en bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat de geloofwaardigheid van jullie asielrelazen wordt ondermijnd door een aantal tegenstrijdigheden. Deze werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen betwisten de tegenstrijdige verklaringen tussen de echtgenoten en wijzen op het feit dat de vrouwenrechten in Tsjetsjenië meer en meer geschonden worden en dat dit een weerslag heeft op het onzekerheidsgevoel van de Tsjetsjeense vrouwen. De vrouw wordt niet betrokken bij de situatie en er is een gebrekkige communicatie tussen man en vrouw. Zij werd niet op de hoogte gesteld van wat er met haar man gebeurde.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van het uitvoerig motief van de bestreden beslissing waaruit onder meer blijkt dat verzoeker zijn echtgenote wel op de hoogte stelde van hetgeen hem overkomen was: “Eerst en vooral werden enkele flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen die zowel u als uw echtgenote aflegden tijdens het gehoor voor het CGVS betreffende kernelementen van uw asielrelaas, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd wordt. Zo beweerde u dat u eind augustus-begin september 2012 gearresteerd werd en dat u vier dagen lang vast zat (CGVS p.2). Uw vrouw daarentegen verklaarde niet meer zo goed te weten wanneer u juist gearresteerd werd, maar meende dat het twee of drie weken voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië was. Aangezien dat vertrek volgens haar in november 2012 plaats vond, zou de arrestatie volgens haar redenering in oktober 2012 hebben plaatsgevonden (CGVS Safiya p.2). U stelde dat u uw vrouw in grote lijnen vertelde wat er gebeurd was toen u haar na uw vrijlating in jullie huis terugzag. U zou haar verteld hebben dat u gearresteerd en mishandeld werd (CGVS p.3). Volgens de verklaringen die uw echtgenote hierover aflegde, zou u haar toen echter helemaal niets verteld hebben (CGVS Safiya p.3). Toen u gevraagd werd of jullie elkaar nog gehoord of gezien hadden tussen het moment dat u toen thuis vertrok na uw vrijlating en het moment dat jullie elkaar terugzagen op de markt in Grozny voor jullie vertrek uit Tsjetsjenië, antwoordde u dat u haar 1 keer gebeld had (CGVS p.4 en p.8). Uw echtgenote beweerde echter dat jullie elkaar niet meer gezien of gehoord hadden in deze periode. Zij ontkende dat jullie elkaar zouden gebeld hebben omdat dit niet mogelijk was; volgens haar werden de telefoongesprekken immers afgeluisterd (CGVS Safiya p.3-4). Ook toen het haar voor de derde keer gevraagd werd, hield uw vrouw vol dat jullie elkaar niet meer hadden gehoord en zei ze dat ze er zeker van was (CGVS Safiya p.4). Na confrontatie met de verklaringen die u hieromtrent had afgelegd, paste uw echtgenote haar verklaringen echter meteen aan, en zei ze plots dat u haar inderdaad 1 keer gebeld had (CGVS Safiya p.4). Toen haar erop gewezen werd dat zij net daarvoor ontkend had dat u haar gebeld had, argumenteerde ze dat u toen een ander nummer gebruikte, wat echter geenszins als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid aanvaard kan worden aangezien zij voordien nog stellig ontkend had dat u haar überhaupt gebeld zou hebben in die periode. Daarnaast werden eveneens tegenstrijdigheden vastgesteld over de inhoud van dit telefoongesprek. Zo zei u dat u haar tijdens dit

gesprek gevraagd had hoe het met haar ging en dat uw vrouw toen vertelde dat zij "gasten" had gekregen (CGVS p.8). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat zij u niet verteld had wat er gebeurd was en dat zij u tijdens dit gesprek evenmin iets over gasten of bezoek had gezegd (CGVS Safiya p.4). Geconfronteerd met jullie uiteenlopende verklaringen hieromtrent, zei uw echtgenote dat ze het zich niet meer herinnerde, wat bezwaarlijk als afdoend excuus voor deze tegenstrijdigheid beschouwd kan worden."

Daar waar de verzoekende partijen stellen dat verzoeker na zijn vrijlating niet verteld heeft dat hij gearresteerd was en mishandeld aangezien en verzoekster dit wist daar zij de mishandeling kon afleiden uit het voorkomen van haar echtgenoot na zijn vrijlating stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor enerzijds stelde dat toen verzoekster hem zag zij het door had en vervolgt dat hij in grote lijnen verteld heeft wat er hem gebeurd was en meer bepaald dat hij gearresteerd en mishandeld was(gehoor, p. 3).

Weliswaar is de verschillende chronologie van de gebeurtenissen zoals aangehaald door de echtgenoten geen doorslaggevend argument, maar de door de verzoekende partijen aangehaalde verwarring van verzoekster tijdens het interview en het feit dat verzoeker psychologische en geheugenproblemen zou hebben geen aannemelijke verklaring voor de bovenvermelde tegenstrijdigheden daar verzoeker hiervan geen geneeskundig bewijs van voorlegt en het niet blijkt uit het gehoorverslag.

Elk interview brengt stress met zich mee en feiten van vervolging kunnen tot stress leiden, maar de verzoekers tonen niet aan dat dit het hen niet mogelijk maakte op effectieve wijze deel te nemen aan hun interview. Dit blijkt ook niet uit het gehoorverslag. Bovendien legde verzoeker gedurende de hele procedure geen enkel medisch attest neer waaruit zijn problematische psychologische toestand zou kunnen worden afgeleid. Verzoeker verblijft sinds november 2012 in België en de wachttijd voor een consultatie bij een psychiater in België is hier geen voldoende verklaring voor.

De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Van de verzoekende partijen kan dan ook worden verwacht dat zij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van hun asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor hun vlucht op een geloofwaardige en coherente manier zouden kunnen weergeven aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van haar asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en/of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad meent dat verzoekers het motief betreffende hun paspoorten en propiska (officiële verblijfplaats) evenmin weerleggen. De *a posteriori* uitleg dat verzoeker het paspoort op zak had en verzoekster dacht dat het met de andere documenten bij de inval van de gemaskerde mannen in beslag genomen werd overtuigt niet.

De Raad wijst erop dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven met betrekking tot het asielrelaas van de verzoekende partijen en het is een summier samenvatting ervan. Het is dan ook aangewezen voorzichtig te zijn bij de vergelijking tussen deze summier samenvatting en het uitvoerige gehoor bij het Commissariaat-generaal. Het betreft een overtollig motief.

Terecht stelt de bestreden beslissing ook: *"Zo is het eerst en vooral weinig aannemelijk dat u telefoonnummers uitwisselde in 2012 met de man van wie u wist dat hij een rebel was en omwille van wie u in 2003 reeds ernstige problemen kreeg. U beweerde immers dat u toen omwille van hem mishandeld werd en dat uw been gebroken werd tijdens uw arrestatie (CGVS p.7). Uw uitleg dat u hem in 2012 "niet kon weigeren" en dat u bovendien "niet wist" dat u problemen zou krijgen, is bovendien niet overtuigend, net omwille van het feit dat u door hem in het verleden al ernstige problemen gekend had."* De verwijzing naar de gewijzigde situatie in Tsjetsjenië is hiervan geen weerlegging.

Daar waar verzoekers ter zitting de kopies voorlegt van convocaties om te verschijnen wijst de Raad erop dat wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Met de verwijzing naar Het Algemeen Ambtsbericht van januari 2012 en een rapport van de US Department of State en van Amnesty International weerleggen verzoekers de besluiten betreffende de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, die steun vinden in het administratief dossier, niet.

Hoewel de informatiebundel (SRB) waarop de commissaris-generaal zich baseert de lezer inderdaad voorafgaandelijk waarschuwt dat de daarin gemaakte analyses niet beweren exhaustief te zijn wat de situatie van de onderzochte gebieden betreft, wordt er eveneens gesteld dat deze gegevens specifiek werden vergaard teneinde feitelijke en contextuele informatie te bieden voor de behandeling van de individuele asielaanvragen. Deze SRB werd, vanuit een onafhankelijk perspectief, geredigeerd met behulp van zorgvuldig geselecteerde publieke informatie, waarbij de gebruikte bronnen aan een onderlinge toetsing werden onderworpen.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS